

Előfizetési árak.

Helyben házhoz hordva:
 Egész évre . . . 12 frt — kr.
 Fél évre . . . 6 frt — kr.
 Negyed évre . . . 3 frt — kr.
 Egy óra . . . 1 frt 10 kr.

Vidékre postán küldve:
 Egész évre . . . 14 frt — kr.
 Fél évre . . . 7 frt — kr.
 Negyed évre . . . 3 frt 50 kr.
 Egy óra . . . 1 frt 20 kr.
 Egyes számok ára . . . 6 kr.

POZSONY

Politikai, társadalmi és közgazdasági napilap.

Megjelen minden köznapon, délutáni 5 órakor.

Szerkesztőségi iroda
 és
 kiadó hivatal:
 Barát-utca 5. sz. I. emelet.
 Kéziratokat nem küldünk
 vissza s leveleket csak bér-
 mentve fogadunk el.

Hirdetési díjak:
 Négyhasábos petitsor egy-
 szeri beiktatásáért 10 kr.
 A nyílt térben egy petitsor
 ára 25 kr.

„POZSONY“-ra

előfizetni lehet a hó bármely napjától kezdve.

Előfizetési árak:

Helyben:		Vidékre:	
Egész évre	12 frt — kr	Egész évre	14 frt — kr
Fél „	6 „ — „	Fél „	7 „ — „
Negyed „	3 „ — „	Negyed „	3 „ 50 „
Egy óra	1 „ 10 „	Egy óra	1 „ 20 „

Egyes számok **6 krajcáron** a kiadóhivatalban s a **Rossmann**-féle papirkereskedésben kaphatók.

A „Pozsony“ kiadóhivatala.

Hol az ellenség?

Csallóköz, okt. 19.

„..... Pusztulunk veszünk,
 Mint oldott kéve, széthull nemzetünk.“
 Tompa.

Világtörténelmünk lapjai egyetlen nemzetet mutatnak föl a magyaron kívül, mely elhagyva tűzhelyét s követve az ész és szív benső sugallatát, idegen világrészben szemel ki maga és utódai számára egy tenyéri földet, hol lábát megvetve, a vén Európát tespedéséből fölírzza s befészkelve magát szive kellő közepébe, idegen elemek ellenséges áramlata között is nagygyá lett fiainak erős akarata által.

E nemzet csaknem ezer évig küzdött kapzsi szomszédaival életre-halálra. Volt idő, mikor három vármegyében ugyanannyi bujdosó is alig lézengett; midőn a Duna hullámain százezrek rabszírja fűzve úsztak alá; midőn vérét patakokint ontá ősi jogaiért; midőn porig alázott népek között utolsó volt s megvetve nézett a gögös dolyf lelke rá; megkáromolta az, akiért ő egykor nehéz napokban vérrel izzadott.

Azonban „megfogyva bár, de törve nem“ újra fölemelkedett a nemzet a súlyos megpróbáltatás napjai után s bebizonyította a testén rágódó férgeknek, hogy élni tud még,

Tárca.

Szép Jína.*

I.

„Csergő patak partján bokréta kötöttem,
 Sötét holló madár szállott el fölöttem...“

Holló azt károgtat: „Kár, kár, lányka érted —
 Tudod-e szép Jína, hogy eladtak téged?“

„Igaz-e igaz-e édes anyám lelkem,
 Hogy báró Jaiznak eladtatok engem?...“

„Halvány szép virágom, én nem tudok róla,
 Menj, kérdezd atyádat, atyád majd megmondja.“

„Igaz-e igaz-e édes apám lelkem,
 Hogy a vén bárónak eladtatok engem?“

„Én, szegény kicsinyem, mit se tudok róla,
 Menj, kérdezd Lannikot, bátyád majd megmondja.“

* Bretoni ballada azon korszakból, — XIV. század — midőn a fivér nemesek örökségétől foszthatá meg nővérét, hanem pénzért el is adta, csakkögy néhány arannyal gazdagítsa magát; és oly föltétlen tekintéllyel bírtak a hűbérkorszakbeli legidősbb fiúk, hogy apa és anya tétlenül néztek leányuk undorító eladását. E ballada megkapó kéret nyújt ezen kor leányvásárlásáról. Sz. S.

mert élni akar, minthogy világtörténelmi miszsióját még nem fejezte be.

A negyedfélmillióra olvadt nemzet alig 90 év alatt megkétszereződött s az 1790-ben még csak 7 milliónyi nép most 15 millióra emelkedett.

Ennél világosabb bizonyíték nem kell arra, hogy nemzetünk életképessége bármely más nemzetével is kiállja a versenyt.

S mégis ezen fényesen bebizonyított életképesség dacára, az újabb statisztikai adatok — fájdalom — szomorú képét tárják föl a magyar nép jövőjének. A mult évtizedben nem gyarapodott, hanem fogyott a nemzet létszáma s ha annak népszámlálási adataira támaszkodunk, azon megdöbbentő eredményre jutunk, hogy míg Európa többi népei 70 legfőlebb 90 év alatt megkétszereződnek, addig a magyar nemzetnek ezen megkétszereződésre 163 év szükséges.

S ez idő alatt sem lesz a magyar faj kétszeresére, hanem csak a fecskéket kitérő verebek szaporodnak majd föl háromszorosra; az élősdi, tolakodók faja hemzseg majd a legősibb magyar birtokokon is, úgy hogy a szent könyv panasza betűről betűre beteljesedik rajtunk.

„A mi örökségünk idegenekre szállott.“
 Napról napra jobban szorongatja szívünket a legnagyobb magyar jószava: „Oly kevesen vagyunk, hogy még az apagyilkosnak is meg kellene kegyelmeznünk.“

Mi vagyunk a jövő alapja; ha mi nem gondolunk a nemzet zömének, a magyar köznépnek bajaival s azoknak orvoslásával, ki fog akkor velők törődni.

Míg a nyugoti Kárpátok aján Bielorországról álmodoznak; míg a déli részeken Vojvodinát emlegetnek; míg a bérces Erdélyben Dakorománián dolgoznak; míg a szászok és oroszok nagy testvérmizetokről beszélnek: nekünk magyaroknak önmagunkon s Istenünkön kívül senkink — de senkink sincsen! Úgy állunk mi ezek között mint a megszedett fa árva völgy ölében. Ránk, különösen miránk illik azon mondás, hogy „Segíts magadon, s az Isten is megsegít!“

Nem elengedhetetlen erkölcsi, kötelességünk-e tehát ezen „misera plebs contribuens“ jelenéről s jövőjéről gondoskodni, nehogy unokáink idegenektől elárasztva, pirult

„Igaz-e, igaz-e Lannik bátyám lelkem,
 Hogy Jaiz bárónak eladtál te engem?“

„Úgy van... a bárónak húgom el vagy adva;
 Tüstént indulnod kell, — menj, készülj útra.“

Itt a vételár is... már a kezemnél van...
 Ötven fehér tallér, ötven fényes arany...“

II.

S a szülei házat alig hogy elhagyta,
 Megcsendült a kicsiny szentegyház harangja.
 Szomorún, reszketőn... Jína sírva fakadt,
 Szegény leány szive csak hogy meg nem hasadt.

„Isten veled falum, te völgy, ti virágok,
 Tudjátok meg, hogy most utoljára láttok...
 Isten veled falum! te völgy, ti kék hegyek,
 Drága szülőföldem Isten, — Isten veled!“

III.

A báró ott állott a kandalló mellett,
 Szemei, mint égő üszkők úgy fénylettek.

Haja hófehér volt... Hallgatag az ajka,
 Csak néha vonult át egy egy mosoly rajta...“

„Ime egy gyermek lány, — így kezdte meg szavát, —
 Ugyancsak kéreti a kicsike magát...“

arccal legyenek kénytelenek azt mondani, hogy az ősök szerette hon könnyelműségünk folytán elveszett? Ismerjük meg önmagunkat s hibáink beismerése fele javulásunk lesz.

Köznépünk tanulatlansága s hátramaradottsága miatt szegyenkezni semmi okunk sincs. Míg mi három századon át véres karddal álltunk Európa bástyájaként, a békét élvező nyugoti népek könnyen haladhattak előre. Természetes józan eszét pedig e népnek még ellensége is kénytelen elismerni.

Mi lehet tehát oka, hogy most, midőn a béke áldásait élvezzük, most fogy a magyar nép mind számban mind gazdagságban?

Azt mondjuk s büszke öntudattal mondjuk, hogy az oroszlan nem tengeri nyúl.

De hát az is tény ám, hogy hazánkban a született gyermekeknek egy harmada egy éven alul hal meg többnyire meghülés, célszerűtlen táplálék vagy gyomorhaj miatt. A fölött köznépet tizedeli a váltólaj, mely gyomorhajokból származik, a sárgaság, meghülés, különböző gyuladasi bajok. Ezeknek kell még ki nem fejlődött állapotban elejét vennünk, ha azt akarjuk, hogy véreink számban gyarapodjanak.

És itt van a „punctum saliens,“ itt jutunk a legveszedelmesebb hamis körbe, melyből alig menekülhetünk, mert a szaporodásnak éppen most fölhozott akadályait a szegénységben kell keresnünk.

Gazdagságában s anyagi jóllétében szintén meg van támadva népünk. A magyar nép egészen oly arányban fizeti az adót mint a legműveltebb országok lakója, de jövedelme ezét felényire sem közelíti meg. Így aztán a lelketlen zsidó uszóra karmai közé kerül, mely kérlelhetetlen mohósággal falja föl véres ve-rejtékének keserves gyümölcsét.

Igy jutnak koldúsbotra becsületben megöszült, 2—300 holdas magyar gazdák.

S mikor mindezen segíteni lehet, összetett kézzel nézzük-e fajunk pusztulását? A legutolsó bogár vagy féreg, ha élete fontosságáról van szó, nem kapaszkodik-e még pokhálóba is, nem fordul-e fejfel léte megtámadója ellen?

S ki a magyar nép létének megtámadója?

Felelet helyett jegyezzünk ide csak néhány szóval egyt tény: a zsidóság az ímént

Jer, jer, szép virágom, mutatok én néked,
 A mit még nem láttál; kincs-aranyát, éket.

Mindent, mi csak drága e palotába van,
 Számláld: ez itt ezüst... a többi mind arany.“

„Jobban szeretnék én anyám mellett lenni,
 Kicsiny kandallónkon tüzet éleszteni.“

Jobban szeretném ott szítani a lángot
 S számlálni a tűzre rárakott szilánkot...“

„Jer hát szép virágom boltról-boltra velem
 S végy ami csak tetszik: bibor, bársony, selyem.“

„Azt a vászon ruhát inkább elhordanám,
 A mit odahaza szó drága jó anyám.“

„A méz nem édesebb drága boraimnál,
 Jer, jer szép virágom, — hátha abból innál?“

„Inkább innám vizét otthon az iszapnak,
 Amelyből atyámnak a lovai isznak...“

„Hogyha mi sem képes kibékíteni velem,
 Ha csak haza vágyol, haza sirsz szüntelen:“

Óh mért nem némult meg akkor inkább nyelvem,
 Megvásárlásodért mikor szót emeltem!“

vázolt nyomort semmikép sem érzi; a zsidóságnak semmi oka sincs az itt fölhozott aggodalmakban osztozni amint hogy azokban nem is osztozik; az anyagi jólét terén dominál, számarányilag óriási percentekben szaporodik.

Ezen tények fonalán bárki is megtalálhatja a főntebbi kérdésre a feleletet, s ha egyszer azt megtalálta, teljesítse hazafias kötelességét. K.

Pozsony sz. kir. város törvényhatósági bizottságának

1883 október hó 22-én délutáni 3 órakor tartandó rendkívüli közgyűlésén a következő tárgyak kerülnek tanácskozás alá:

1. A nagym. m. kir. belügyi miniszteriumnak f. é. 27750. számú rendelvénye a lakbérleti szabályzat tárgyában.

2. Hasonló rendelvény f. é. 51624 sz. alatt a Pálffyudvar laktanyában foganatosítandó helyre állításokra szükséges 14000 frtnyi összeg ideiglenes fődözése tárgyában hozott közgyűlési határozatra, és az erre vonatkozó nyilatkozatok.

3. Gazdasági tanácsi indítvány az ideai árvíz által okozott rendkívüli kiadások fedezése ügyében és erre vonatkozó nyilatkozatok.

4. A pozsonyi kir. országos közkorház igazgatóságának átirata, az ispotály-utcában épített csatornának meghosszabbítása iránt, és erre vonatkozó indítványok.

A váltóképesség megszorítása.

Budapest, okt. 19-én.

Végre az idők szellemének kényszerítő hatalma előtt kezdi beadni a derekát a sakterekkel cimboráskodó Tisza-kormány. Az igazságügyminiszter, kinek mocsoktalan jelleméhez semmi szenny sem férközhetett azon erkölesi kloakából, melyben a tisztaeszélári pör alatt a magas kormánykörök néhány egyéniségét is könyökig láttuk vájkálni, túltehetette magát az akadályokon s tetteleg megkezdte az előkészületet az antiszemitikus pártprogram egyik pontjának megvalósításához.

Ugyanis fölszólitotta Pauler miniszter úr az országos gazdasági együletet, hogy a váltóképesség megszorítását s a váltóadosság jogi következményeit tegye beható tanácskozás tárgyává s arra vonatkozó véleményes jelentését hozzá terjeszse föl.

Kétséget sem szenved, hogy ezen véleményes jelentésnek indokolása a bajt egész meztelenségében fogja az ország szeme elé állítani s így lényegében nem egyéb lesz az, mint a legmagvasabb apologia az antiszemitizmus mellett. A légáramlat, mely az országos gazdasági együletben uralkodik, már hosszabb idő óta anynyira elállt, hogy a zsidókra nézve, hogy tömegesen kényszerültek onnan kilépni.

Ezen körülmény is arra vall, hogy főn-

IV.

„Kérlek benneteket kedves kis madarak, Halljátok meg az én panaszos szavamat. És, hogyha majd egykor hazám felé szálltok, Az én üzenetem otthon elmondjátok.

Köszöntöm atyámat, ki életet adott, Jó anyámat, aki fölöttem virasztott, És — Lannik bátyámnak csak e szót mondjátok, Utolsó szavamat, — hogy én — megbocsátok!“

* * *
Pár hó múlva történt: lehunytt már a család, S kívül megzörgetik a szoba ablakát...

Esdő hang rebegi: „Apám, anyám lelke! Könyörögjétek az Istennél értem...“

... Imádkoztatok a jó istennél értem: Ravatalon fekszik drága szép testvérem!“

Szappanos Sándor.

Egy emberevő királynál.

Afrika vad népei közt a monbottuk törzse az, mely a leghíresebb emberevők közé tartozik. Ha a szomszéd népek ellen vonulnak rabolni, harcolni, eleségül emberhust visznek magukkal. Ez a legkedvesebb csemegéjük. A zsákmányul ejtett gyermekek a fejedelmi konyhára kerülnek, a kövér gyermekhús a kannibál király kedvenc falatja volt mindenkor.

tebbi sejtelmem teljesezésbe megy, teljesezésbe kell annak menni, mert palliatív eljárással semmire sem mehetünk. T.

A horvát ügy.

Pozsony, október 20.

Ramberg báró a horvátországi királyi biztos tegnap óta Budapesten tanakodik Tiszával a horvát ügyek fölött. Két óránál tovább tartott első tanácskozásuk, mire Tisza Kálmán Bedekovich horvát miniszterrel vitatta meg a helyzet egyes részleteit. Ezen külön-külön végzett értekezés után, mind a három jöttek össze s abban állapodtak meg, hogy egyelőre szó sem lehet a királyi biztosság megszüntetéséről, mert a mostani horvát kormányval még provizóriumot sem lehet teremteni, az új bán vagy pedig horvát miniszter kinevezése pedig szintén nem történhetik meg. A királyi biztosság tartamának hosszúságáról némileg tájékoztathat bennünket azon körülmény, hogy Tisza előbb a jövő hó elején még egyszer maga köré akarja gyűjteni a horvát pártférfiak kitünőbbjeit, hogy az ügy végleges kibonyolításának részleteit velök vitassa meg.

Két hónap az élet.

Pozsony, októb. 20.

Helyesebben tengődést kellett volna a főntebbi cimben írunk; hisz ki mondhatná a nemzet állapotát Tisza korrumpált kormányával életnek? Nyomorogva tengődünk, úgy hogy az alföldi paraszt atyafiként azt a kétkedést sajtolja ki belőlünk a nyomor, hogy „talán bizony hótyig se élhetünk meg!“

De hát csak legyünk készen még rosszabbra. Az a sokszor emlegetett konvertálás nagyon silányan talált kiütni, mert a mult évi októbertől mostanig még csak 51 milliót birtunk konvertálni 166 millió pedig (a százezeréről már nem is szólunk) még mindig forgalomban van január 1-jén pedig, tehát mintegy két hónap múlva a Rothschild-csoporttal kötött szerződés lejár; ezt pedig csak úgy bírja a Tisza-kormány megújítani, ha memmel több kedveskedést tanusít a zsidóság iránt, mely egészen karmai között tartja. Természetes, hogy pusztá igérettel a zsidó meg nem elégszik, hogy pedig Tisza nyomatékos douceuröket adhaszon Rothschildéknek, majd megindítja az újabb ad'k behajtásánál az adócsavart. Akkor aztán majd lesz nekünk melegünk, s majd lesz a szegény megszorult nép között az uzsoráskodó zsidónak megint bő aratása.

Ujonnan érkező t. előfizetőinknek lapunk teljes számú példányával még szolgálhatunk.

A kiadóhivatal.

Schweinfurth, a híres utazó, rémulve beszéli, hogy kétszer látta, mint készítik el az emberhúst.

Egyszer egy csoport fiatal nőt látott, akik az emberi testet bizonyos gyantanemü anyaggal bekenették, aztán forró vízzel mosták, hogy szörétől megtisztítsák. Máskor meg épen akkor lépett be egy kunyhóba, midőn a tűzhely fölé egy frissen levágott emberi kart akasztottak szárítás és füstölés végett.

Különbön Schweinfurthot ünnepelesen fogadta az emberevő vadak szörnyü uralkodója. A királyi kunyhó-palotában már körülbelül egy óráig időzött, míg nagy bögés, kurjongatás, dobok s kürtök harsogása jelenté a vadak uralkodójának közeledtét.

A kunyhó bemenetelénél egy tropheum volt felállítva a király kedvenc fegyvereiből. Többnyire rézből kovácsolt lándzsákból és nyársakból volt ez összeállítva; ezek az egyenlitői nap erős sugaraitól csak úgy ragyogtak, mint a villogó fáklák. A felkiáltók, a rendre ügyelők fel s alá szaladgáltak s doronggal verték a tömeget, hogy a királynak helyet csináljanak.

De csend! ime, itt jön maga a király. Előtte lépkedtek az udvari zenészek, rengeteg nagy szarvutülkeiket harsogtatva mások meg durva, idomtalan vaspléhdarabokkal sikertető zajt csapva.

Büszke léptekkel közelített trónjához a vörösbarna afrikai Cézár, követve egy sereg nő által, a — kik kedvencei voltak s vadregényes festői öltözékben nem épen rosszul néztek ki.

Annélkül, hogy egy tekintetre is méltatta volna

Vegyések.

— A pozsonyi társas káptalant érzékeny veszteg érte. Méltóságos és főtisztelendő b. Geramb Antal örkanonok és kolozsmonortori apát hosszas szenvedés után tegnap esti 6 órakor elhunyt. A boldogult főpapot alapos tudományosság, mély alásosság s meleg emberszeretet jellemzé. Koporsóját számos tisztelőn kívül a szegények is könynyezve állják körül, kik benne szerető gyamolukat, valódi atyjokat veszték el. Temetése holnap délutáni 3 órakor lesz Béke poraira!

*

— Pozsony megye területére állandó közigazgatási előadókul a következő urak vannak kinevezve: a pozsonyi járásba: Ferency József, ivánkai esperes-plébános; a hegyentúli járásba: Zimkó Lajos, rohribachi lakos; a szempei járásba: Vitál Lajos, bazini lakos; a felsőcsallóközi járásba: Galgóc Antal, püspökii és Tóth Móríc újvásarpusztai lekosok; az alsócsallóközi járásba: Bartal Aurél, damazérkarcsai; Tóth Elemér nagyudvarnoki és Horváth István helyegpusztai lakosok, végül a galántai járásba: Eibel Ambrus nebojszai, Szinek Gábor deáki és Rázgha József alsószelii lakosok.

*

— A pozsonyi dalárda, mint már jelentettük, ma esti 7 órakor tartja zeneestélyét a város ház nagy termében Strehlen karmester vezetésével. A műsor következő: 1. „Die Luft so still“ vegyes kar Volkmantól. 2. „Die Rose stand im Thau“ és „In Sommertagen rüste den Schlitzen“ férfikarra Schumantól. 3. „Liebesbothschaft“ négy hangra Möhringtől. 4. „Das Herz am Rhein“ Hilltől. 5. „Alles hat seine Zeit“ vegyes kar Haydtól. 6. „A toronyban delet harangoznak“ vegyes kar Strehlen Antaltól. 7. Magyar népdalok. 8. „Frühlingsmarsch“ háromhangú hölgykar Bargieltől. 9. „Zigeunerleben“ vegyes kar zongora kísérettel Schumantól. — Az előadás alatt az ajtók zárva lesznek.

*

— Titokzatos öngyilkosság történt tegnap városunkban a dologház táján. Amint Pelikán rendőr hajnali 1/23 óraker hazafelé ment, betét a szárazvámuteai Kren-féle kávéházba, ahol egy idegen föltűnő magaviselete által magát előtte gyanúsá tette. Mikor tehát az idegen a kávéházból eltávozott, a nevezett rendőr utána ment s őt folytonosan követte mindaddig, míg egy őrszoba közelébe nem jutott, ahol azután egyik társát fölkölté, magakardot kötött s megint tovább folytatta az üldözést Lhot a rendőrrel együtt. El is érték az idegent, s meg is fogták, de ez revolvert vett elő s rájuk lött, azonban szerencsére nem talált. Most újra futásnak eredt, míg végre mintegy félórai najsza után a dologháznál kézre került. Itt megint két lövést tett a rendőrök ellen, melyek szintén nem találtak, de a harmadikkal magát lötte agyon. A nála talált papirokból az tűnik ki, hogy Schlaumek Engelbertnek nevezik, 28 éves, morvaországi tennici születésű, nőtlen asztalos legény. Találtak nála egy remontoir ezüst órát 15 frt. 30 kr. készpénzt, 2 gyűrűt és egy nyitott levelet Poztoloka nevű asszonysághoz címezve Tenniére. Ebben a levélben azt írja, hogy 10 forintot haza küld lelkeüdvéért misékre, mert ő magát megöli s

környezetét a fekete király, leült alacsony trónjára és nagy lábait vizsgálatta.

A fejedelem csukló, lábszára és nyaka fényes rézkarikákkal volt diszitve. Feje bubján is egy nagy félhold ragyogott szintén rézből, mindez fényesen kicsiszolva, mint a gondos gazdasszony zenedényei. A mi izlésünk szerint persze ez ékszer épen nem királynak való és inkább a konyhát juttatja eszünkbe, de Afrikában ez fejedelmi pompa.

A félholdon kívül fejét még egy óriási tollas kalap is ékesítette. A kalap egy fél láb magas lehetett, s mint a monbottu divat megszabta, hajfonatai felső részére volt helyezve. E kalap alacsony cilindri formájú volt, háromszorosan körülkerítve vörös papagáj-tollakkal, míg tetejét óriási tollbokréta ékesítette. A kalapnak nem volt ellenzöje, de az elején volt a fent említett réz-félhold. Orra cipáiban szintén fényes rézkarikákat viselt.

A király egész teste a monbottuktól általános használt faolajjal volt bekenve. Ágyékát erős bivalybőr-szjakkal odakötött, fügefa-kéregből készült, csinosan beszegett kötény fedte. A király körülbelül 40 éves, nyulánk, karcsu, de izmos alak volt. Arcvonásai öntelt gögre és fásult egykedvűségre mutattak, mintha semmi sem érdekelt volna. Orra egészen kaukazi jollegü, arányos; szája azonban duzzadt négerajak volt. Szemei állatias vad lánghban lobogtak; egész arckifejezése kegyetlen, fukar, birvagyó természetét árulta el. Soha senki sem látta mosolyogni. Mindenki ránézett, de ő a földre sze-

a pénz egy részén süttessenek kalácsokat s oszszák ki a szegények között, hogy érte imádkozzanak. — Az öngyilkos mar tegnapelőtt érkezett Pozsonyba s ugyanakkor Weiskopfnevi hordárnak levélborítékban azon megbízással adott át 20 frtot, hogy azt az összeget vigye a koronázó templomba s adja át a legfiatalabb papnak; a hordárnak pedig jutalmul 1 frtot adott, azután Sommer órásnál 16 frtért egy órát vett, azt kész pénzzel kifizette s bérkocsin Szt.-Györgyre ment, ahol kocsisával együtt vigan lakmározott s úgy tért vissza Pozsonyba. A főtemplomi káplán urak vonatkodtak egy ismeretlentől a pénzt elfogadni s e hordár elvitte az összeget a kapitányi hivatalba. Mindezekből arra kell következtetnünk, hogy az öngyilkos vagy örült volt, vagy nagy büntett tudata kényszerítette őt az öngyilkosságra. Hulláját dr. Tauscher és dr. Kovács urak fölboncolván, kitünt, hogy a golyó a 6. és 7. borda között hatolt a testbe s a szívet találta.

Dr. Pávay-Vajna Gábor országos kórházi főorvos úrtól Stämpfel Károly kir. udvari és akadémiai könyvkereskedő bizományában csinosa kiállított füzet jelent meg, mely azon előadását tartalmazza, melyet a tudós szerző úr május 30-án a pozsonyi természettudományi társulat ülésén a tudósvészről és annak ragályanyagáról tartott. A tárgyat a tudós szakférfi egy részről oly népszerű módon fejtegeti, mely munkáját a laikusra nézve is vonzóvá és tanulságossá teszi, más részről pedig a tudomány oly érdekes, újabb vívmányaival világítja meg, melyek a szakemberek figyelmét is lekötik. A füzetke a szerző sajátja. Ára?

Kinevezések. A közoktatási miniszter Jáka y Károlyt a somorjai polgáriskolához segédtanárrá, — Pozsonymegye főispánja pedig Németh Aladárt, ki eddig ideiglenes napidíjnok volt, az alispáni hivatalhoz véglegesen irnokká nevezte ki.

Szenzációs házasság. Budapestén régóta beszélnek egy házasságról, melyben egy előkelő magyar mágnás ifjú, egy zsidó vallású nemes bankár-család egyik leánytagja s egy fiatal zsidó vallású ügyvéd szerepelnek. A fiatal hölgynek, kinek egy erdélyi mágnás sógora van, udvarolt a fiatal ügyvéd és sikerült neki a leány kezét anynyira megnyerni, hogy titokban megesküdött vele. Ekkor érkezett meg Erdélyből a báró sógor, ki semmiképpen sem akart beleegyezni a házasságba. A bankár apa a báró vő tanácsát fogadta és az ügyvédnek nincs neje többé. A bankárleányt elvitték Párisba, onnan szüleinek egyik pusztájára, majd ismét Wiesbadenbe, hol mint a fáma beszéli, egy fiatal grófnak lett a menyasszonya. A volt férj, ki Budapest legdelibb emberei közé tartozik és dicsekedett azzal, hogy neje rokonszenvét bírja, mindenfelé kereste az asszonyt, de nem találta. E történet közt és a lapok nyíltérében közölt nyilatkozatok közt, melyeket dr. Rosenberg Gyula budapesti ügyvéd gr. Batthyány István ellen közzé tett, sokan némi összefüggést keresnek. A gróf a levelekre, melyek a nyiltekben jelentek meg ellene, még mit sem válaszolt, mert külföldön van és nem olvashatta a fiatal ügyvéd epés leveleit. A férj most a polgári törvényszékhez fordul annak megállapítása végett, kinek van igaza, neki-e, ki férjnek tartja magát, vagy a szülőknek, kik nem tartják annak. — Ezen hír teljes befejezése és megértése végett közöljük még eme sorozat

gezte szemeit, mikor végre felütötte fejét, hanyag egykedvűséggel nézett végig a tömegen.

Tolmács által egy pár kérdést intézett az utazókhoz, a feltett kérdések természetes éles észre mutattak. Schweinfurth szolgálói aztán előhozták a neki szánt ajándékokat. Nagy kíváncsisággal és érdeklődéssel nézte, de még kíváncsibb volt 50 elsőrangú neje. A monbottu nők viselete igen egyszerű. Hajukat befonják, sárgásszürke bőrüket valami fekete festékkel bekenik, ezenfelül legfőkébb egy kis kötényfélést hordanak.

Az ajándékok átvétele után következtek az előadás és a mutatványok, két kürtös mutogatta ügyességét a tülkén, udvari énekesek daloltak és egy kis ember, a király udvari bolondja, kecskebakszerű vidám ugrásokkal mulattatta a királyt és a jelenlevőket. Végre Munga fejedelem beszédet tartott hű alattvalóihoz. Meglátszott rajta, hogy válogatja a szavakat és művésziességen akar beszélni. Gyakran javította kifejezéseit, szüneteket tartott, hogy nevének alkalmá legyen beszédére üdvkiáltásokat kiejtgetni.

Ez üdvkiáltás hangos br r ordításból állott. A beszéd egy félórát tartott. A király aztán egy csimpane majmot és egy guineai disznót ígért az utazóknak, de nem tartotta meg szavát. Az utazók az akka törpe emberfajból kívántak egyet vagy kettőt. A király teljesítette kívánságukat, két akkát adott nekik. Ezek magassága 1 1/2 láb volt. Csak-hogy nem tudták kiállani az utazás fáradságait, meghaltak mielőtt Európába értek volna. Gy.

kat is: „Németújvári gróf Batthyány Zsigmond örömmel tudatja szeretett fia: németújvári gróf Batthyány István úrnak, tornyai Schosberger Ilona úrnóval, tornyai Schosberger Henrik nagybirtokos úr leányával történt egybekelését. Buziás, 1883. október hó 15-én.“

Rablógyilkosság Szt.-Gálon. Veszprémből írják e hó 18-áról: A városunktól két mérföldnyire eső Szent-Gál község határában iszonyú rablógyilkosság történt a múlt éjjel. A szentgáli erdőben ismeretlen tettesek meggyilkolták Varga Panyi Márton, s az őrizetére bízott községi sertésfalca nagy részét elhajtották. A rablógyilkosságot nem kora reggel, csak délelőtt födöztek föl erdőn járó szentgáliak s a holttestet a községbe vitetvén, Südy Károly ottani jegyző nyomban beküldte Veszprémbe a hivatalos jelentést. Innen e percben indul Szent-Gálra Kleczér szolgabíró, Hencz járásbírósi bünyügyi vizsgálóbíró, dr. Sándorffy s Csolnok y törvényszéki orvosokkal. A gyilkosság híre itt anynyival inkább kelt föltűnést s izgatottságot, mert alapos a gyanu, hogy ez újabb büntényt ismét csak a rettegett rabló, Savanyu Józsi, követte el kit pandurjaink megyszerzte (az éjjel pl. Litéren) üldöztek.

Nagy lopás. A sátorlajuhelyi rendőrség sürgönyileg jelenté, hogy ott e hó 16-án éjjel Barhos Tivadarné lakásába ismeretlen tettesek betörték és számos értékes tárgyak elrablása után észrevétlenül megszöktek. Az elrabolt nagy összeget képviselő, ékszerek közt volt: egy másfél literes ezüst tejes kanna mintegy 60 frt értékű, egy ezüst serleg B. j. írott betűkkel, 25 frt értékű, 6 évö kanál B. O. betűkkel 60 frt értékű, 2 db. ezüst kávé és 6 drb ezüst csemege kanál, továbbá mintegy 400 frt értékű fülbevaló és karperec egy 70 frt értékű arany medallion arany lánc, egy 25 frt értékű email arany medallion, 2 drb. 300 frt értékű, 25 arany nehéz lánc, egy 100 frt értékű antik nyakék, 110 frt értékű 2 darab sima karperec, egy 60 frt értékű két kéz által összefogó gyöngyökkel ékített karperec, egy 350 frt értékű brillant fülbevaló, 155 frt értékű pár fülbevaló türkizzel — és még számos kisebb-nagyobb értékű ékszerek. A tetteseket erőlyesen nyomozzák.

Savanyu Józsi. Kaposvárról írják: Alig mulik el hét, hogy a híres rablóvezér garázdalkodása újabb és újabb rettegésbe ne ejtse Veszprém és a szomszéd vármegyék lakosságát. Csak a múlt héten említették egyik rablógyilkosságát, melynek borzasztó részletei a hírhedt rablóvezér kérelhetlen vadságára vallanak Savanyu Józsi hol itt, hol ott jelen meg tetőtől talpig felgyerveke, majd pedig uri módon kicifrázva, azután amint kedve tartja gyilkol, rabol és kegyelmeket osztogat. Savanyu Józsi a „distingváltabb rablóvezérek“ közé tartozik, mert több nyelvet beszél. Vad visszatásító kinezésű; arca: szeplős, himlőhelyes és száján sebforradás van. Különbféle mesterségekhez is ért. Társait, ki folyton vele van Nárai Jánosnak hívják. Nárai ezelőtt közönséges pásztor volt, miután azonban Savanyu életmódja édesnek tetszett neki, mi sem állott utjában, hogy szabadabb „szegénylegénynek“ csapjon fel.

Leánykereskedő asszonyok. A fővárosban már régóta üzi egy asszonyokból álló szövetkezet embertelen kufarkodását. A szövetkezet több terézvárosi bordélyház-tulajdonosnőjéből áll, kik a fővárosba érkező ártatlan leányokat felfogadnak cselédnek és így a kelepcebe kerítve, különbféle cselszövényekkel áruba bocsátják vidéki lélekkufaroknak. A fővárosi rendőrség értesítettvén erről, erőlyes nyomozást indított ez ügyben és már sikerült a bünszövetkezet egyik tagját tetten érni és letartóztatni.

Öngyilkosság. Kun-Szent-Miklósról írják e hó 17-étől: Vörös Ferenc egy becsületben megöszült, 72 éves agastyán, gyógyíthatlan betegsége miatt elkeseredve, nem bírhatván el roppant fájdalmát, e hó 15-én szíven lötte magát és azonnal szörnyet halt. Minthogy a lelkész az öngyilkost nem akarta egyházi szertartással eltemetni s még csak a harangozást sem engedte meg részére, csupán öreg asszonyok kísérték ki minden papi kíséret nélkül.

Szencsétlenség a tengeren. Az „Undine“ angol bárkát, mely hétfőn érkezett Shieldsbe, utközben borzasztó vihar érte utól. A legénység egy része a kapitánynyal együtt életét veszté a küzdelemben, melyet a hajó megmentéséért folytattak. Egy hullámhegy átsapva a hajón, szétörte a kormányrudat és a földéletlen levő őrséget a tengerbe dobtá. A kapitányt egy vízholdó és a földéletlen közé szorulva találták meg szétzúzott tagokkal, mert a hullám roppant erővel csapta le a hajóhidról, honnan parancsait osztogatta. A bárka oly súlyos sérüléseket szenvedett, hogy aligha lesz használható.

A vigság vége. Nyiregyházáról írják; Borzasztó gyilkosság történt október 14-én délután, a

Nyiregyházáról egy órányira fekvő Simapuzstán. Négy 16—20 éves paraszt suhanc együtt ment be egy pusztán fekvő korcsmába és miután néhány pohár bort felhajtottak, ismét együtt a legnagyobb barátságban indultak haza felé. Az uton azonban valamin összeveszvé, hárman, névszerint: Szokoló Mihály, Gyoroska György és Sipos Mihály megtámadták negyedik társukat, Kápczár Jánost és fokosaikkal fejét dirib-darabra zúzták. Kovács Lajos városi csendbiztos mihelyt az esetről értesült, rögtön a helyszínére ment és sikerült a tetteseket kézre kerítenie.

Tűz az iskolában. Londonból távirják e hó 17-ikéről: Waterburg városának egyik iskolájában tegnap az előadás alatt tűz támadt. Waterburg Észak-Amerika Connecticut államának egyik városa. Az iskolamesterek első percben csak azon törekedtek, hogy a hatszáz iskolásgyermekek megmentésék, mert ellenkező esetben borzasztó katasztrófa állott volna be. Ez részben be is állott, mert a gyermekeket nem lehetett visszatartóztatni, örült ként rohantak az ajtóknak és ami ilyl alkalmakkor történni szokott, a nyitott ajtón csakis az első juthattak ki minden veszély, sérülés nélkül. Egy sor gyermeket úgy odaszoritottak a falhoz és az ajtókhöz, hogy huszan megfultak, nyolcvan sulyosan megsebesültek. Az épület teljesen leégett.

Sárgaláz. Az Oceánon át Hiób posta érkezett Guayamasból, Mexikóból. Tizenkét amerikai, ki a szerencsétlen városból menekült, szeptember végén érkezett San-Franciscoba s hírül hozták, hogy Guayamasban a sárgaláz pusztít. Az emberek százával, ezrével menekülnek a városból. Alig van ház, melyben a ragály ne szedett volna áldozatokat. Ae utcák szinte egészen kipusztultak, csakis halottas kocikat láthatni. A temetés oly gyorsan történt, hogy már többeket elevenem eltemettek. Több tetszhalott is a legszomorubb sorsra, az élve eltemetés sorsára jutott. Az egész lakosság annyira meg van rémülve, hogy az emberek kapkodnak mindenhez és azt sem tudják voltaképp, hogy mitevők legyenek. Hermosilloból. Pensacolaban és Mazatlanból is a legiszonyubb halálhírek érkeznek. A sárgaláz egész vidékeket kipusztulással fenyeget.

Az esős időtartamát mutató készüléket találtak fel Párizsban, mely az esős idő tartamát percről-percre mutatja. Mint a Patentbureau von Lüders in Görlic írja, az eső egy gyűjtő tölcserben gyűlik össze, és egy végnélküli papiroskura hull, melyet egy óramű a Morse-féle táviró papirszalagjához hasonlóan hajt. A papirszalag vegyi szerkelettel úgy van előkészítve, hogy ahol eső hull rá színe elváltozik. Minthogy a papirszalagnak minden órában bizonyos hosszúsága darabja mozdui tovább, a legegyszerűbb számítással rá lehet jönni, hogy mikor kezdődött az eső és mikor lett vége. A készülék oly érzékeny, hogy még a legcsekélyebb futó-esőről is számot ad, a mely pedig az eddigi esőjelzők által kimutatható nem volt.

A pápa áldása. A múlt héten a pápa kihallgatáson fogadott egy délolaszországi zarándok-küldöttséget. A pápa végig ment Ráfael loggiáin a zarándokok sorai közt, áldást osztva és kezét csókra nyujtva. Egyszerre egy nagy kóvér falusi gazda emelkedik ki a térdelő sorokból és a pápa felé nyujtva karjait, ezt kiáltja: „Szent-séges atya, áldja meg családomat is!“ — „Megáldom“, mondá XIII. Leó, áldó mozdulattal. — „Meg a jószágomat, földjeimet is!“ — Igen, igen, azokat is“, mosolygott a pápa. De a jó zarándok csak nem akart megelégedni a malasztal: „A marháimat is, szent atya!“ rimánkodott nagy hangosan. „Azokat is fiam, azokat is“, mondá a pápa jószágosan és odább ment.

Nagy földrengés. Athenből távirják e hó 18-ról: Tegnap előtt óta Khiosz szigetén heves földrengés dühöngött, mely nagy pusztításokat tett. Két hadihajó, kétszáz sátorral és sok élelmi szerrel megrakodva megy a szerencsétlenség színhelyére. — Szirában, a Dardanellák mellett, Smirnában és a Walikban is vettek észre földrengést. Ez utóbbi város igen erősen van megrongálva s több emberélet esett áldozatul. — Grainbrunn alsó-ausztriai helységből írják, hogy ott és a környéken e hó 16-án szintén földrengést éreztek. Délelőtt 9 óra 30 perckor földalatti morajt hallottak, hat-hét másodpercig. Ez a moraj hasonlított az egyentlen kövezen elhaladó teherkocsi zajához és oly erős volt, hogy az ablakok üvegei csörömpöltek. Egyidejűleg a talaj erős hullámozását szerték, annélkül azonban, hogy ennek irányát meghatározták volna. A mezőn künn dolgozó emberek beszéltek, hogy öt másodpercnyi időközben kétszer hallották a földalatti morajt. Kottesből ma érkezett jelentés hogy ott hat másodpercig tartó földrengést éreztek. A lökést tompa moraj követte. A rengés délről észak felé irányult.

Törvényszéki csarnok.

Az október 22-diki végtárgyaláson a következő bűnügyek fordulnak elő:

1. Sajtó rendőri vétességgel vádolt Dobay István elleni bűnügy.
2. Hamis eskü büntetvével vádolt ifj. Pozdech János gerencséri lakos elleni bűnügy.
3. Sulyos testi sértéssel vádolt Hegedűs Károly zsigárdy lakos elleni bűnügy.
4. Sulyos testi sértéssel vádolt Horváth Vince elleni bűnügy.

Közigazdaság.

A burgonya rothadása ellen.

A burgonya rothadását tudvalevőleg penészgombák okozzák, nevezetesen előfordulnak a burgonyán a Fusisporium solani Mart és a Spicaria solani Hartig a száraz rothadásnál, és a sokkal károsabb hatású Peronospora infestans Iasp. és a Photophora infestans de Bary a nedves rothadásnál.

A burgonya rothadásának fő okait az aratás alatti és utáni káros behatásokban, nemkülönben a gumóknak téli, hibás eltartási módjában kell keresni. Ezen körülményekre kell a fő figyelmet irányozni. Különösen vigyázni kell, hogy a burgonyákat csak kedvező száraz időben szedessük ki. Ha föld van a gumókra tapadva, nem szabad úgy hagyni, hanem le kell törölni a földet. A gumókat meg kell vizsgálni, hogy nincsenek-e már rothadás által inficiálva. Ha találunk ilyeneket, akkor ezek az egészségesektől elkülönítendőek, nehogy az utóbbiakat is inficiálják.

A pincét, mielőtt a burgonyát beleraknók, alaposan ki kell tisztítani. Szellőztessük jól ki, és

ha csak lehet, gyujtsunk meg benne szalmát, hogy a büzhödött levegőt s gázokat kiűzzük. Ha csak nem okvetlenül szükséges, ne rakjuk a burgonyát magas rakásba s a berakás után is szellőztessük a pincét, a hányszor csak a hőmérsék megengedi. Okosan szerkesztett, félig földben álló kis épületekben, sokkal jobban kitelelnék a burgonyák, mint bármely pincében.

Évek tapasztalata azt mutatja, hogy egyik burgonyafaj inkább, a másik kevesebbé hajlandó a rothadásra. Így pl. a vastag héjú s a kék s vörös fajok sokkal ellenállóbbak ezen betegség iránt, mint a vékony héjú fehér és sárga fajok, ámbár ezen szabály alól vannak kivételek, mit következő eset is bizonyít: Körülbelül 20 évvel ezelőtt egy kublandi gazda kísérletet tett egy galíciai burgonyafajjal. E burgonya hosszalaku, vékony héjú s szép sárga színű volt, kitűnően díszlett, s csak nagyon kis mértékben rothadt, s ezért a vidéken nagyon elterjedt. Az évek folyamában a burgonya színe a legvilágosabb fehérbe ment át, különben nem változott meg. Ezen vékony héjú s fehér színű burgonyafajt egy hannaai gazda meghozatván, elvetette s azt tapasztalta, hogy ámbár többi fajta burgonyáit fele részben rothadás támadta meg, a „kanarka“-nál, így hitták a Galiciából importált burgonyafajt — csak nagyon gyéren fordultak elő rothadási esetek. Lehet, hogy itt is a magváltoztatás hozta létre a kedvező eredményt. —1—

A talaj-javításnak igen jó módját ajánlja egy német kertész, mely különösen kerteknél vehető alkalmazásba. Az eljárás abban áll, hogy midőn a föld fagyva egy tenyérnyire terjed, álljunk neki csákánnyal és a fagyott réteget vagdaljuk föl négy-szögletes darabokra, ezen darabokat azután függőlegesen állítgassuk egymás mellé. Legkönnyebben eredményhez jutunk úgy, hogy a munkába veendő

terület humusában egy lábnyi mély árkot ásunk, és innen kiindulva kezdjük meg a rögverést. Az így egymás mellé állított rögök a fagy és az olvadás behatása alatt egész porhanyóvá lesznek és a fagy s levegő a mélyebb talajrétegekbe is behatol. Előnyös ez eljárás már csak azért is, hogy a földbe temetkezett élősdieket a fagy könnyebben elpusztíthatja.

— Színház. Ma, okt. 20-án. Kaulich asszonyosság, Horovitz úr és Luzenko kisasszony vendégekkél: „IL TROVATORE“.

A „Pozsony“ táviratai.

London, októb. 20. Midhat basa fogóságából kimenekülve, álrühában ide érkezett. — Tangeri tudósítások szerént Si-Sliman csakugyan meghalt.

Varsó, októb. 20. Nihilista kiáltványok jelentek meg. Több nihilista izgatót fogtak el, kik között sok tanuló van.

Párizs, okt. 20. Kanton lakosai között ellenségeskedések törtek ki az ottani portugallok ellen.

London, okt. 20. A Madagaskar fővárosában összejött törzsfők a királynénak szenvedőleges ellenállást tanácsoltak a franciák irányában.

Ráth Ferenc,

felelős szerkesztő s kiadótulajdonos.

Kis hirdető.

E rovatban közölt hirdetmények után minden szóért 2 krajcár fizetendő.

Két szép utcai lakás,

látogatott utcában a város legszebb és legegészségesebb részén melyeknek mindegyike 4 utcai- 1 udvari-, 1 előszoba, honyha, mosókonyha, pince, padlástól áll, és egyike kizárólag az 1-ső másika a II-ik emeletet teljesen elkülönítve képezi, 1884. évi április 1-vel bébe adandó. Tudakozásokat a kiadóhivatal fogad el.

Egy vidéki fiatal úr,

kinek tisztességes vagyoni helyzete van, 17-18 éves, művelt s kellemes külsejű hölgyekkel komoly szándékból kíván szorosabb ismeretséget kötni. Leveleket, melyekhez fényképek melléklendők, teljes titoktartás biztosítása mellett „Kincskereső“ cím alatt a kiadóhivatal fogad el.

Két tanuló

teljes ellátást kaphat oly tisztességes családban, ahol zongora használatán kívül francia s angol nyelvben is vehetnek lelkéket. Levelek D-r jegy alatt a kiadóhivatalba küldendők.

Egy kétemeletes új ház,

mely még adómentes, és a város igen szép és egészséges részében fekszik Pozsonyban, szabad kézből eladó. Alkuszok közvetítése egészen ki van zárva. Leveleket R-y jegy alatt a kiadóhivatal fogad el.

Elhasznált, valódi patent-arany és ezüst egyenruhaneműek bevásárlása és kicserélése.

Seifert József

sz. k. katonai egyenruha és
augusztus 8-ától
a halászkapuutcai

főszereleési cikkek raktára
fogva Pozsonyban
4. szám alatt van
készletét, mely cs. és k.

katonai felszerelési és egyenruhai cikkek

áll, milyenek: csákók, kalapok, sisakok, sapkák, táborzalagok, kardkövek, kardfüzők, karszalagok, sujtások, csillagok aranyból, ezüstből, selyemből s posztóból: egyenruhához való keztyűk, barány-, kecske- és szarvasbőrű, livréhez való keztyűk, nyakkendők, karszalagok;

rendek, lovagkeresztek, érdemkeresztek, kitüntetési érmek s szolgálati jegyek eredetben és miniatúrban szalagokkal együtt; jelvények és jelek mindennemű egyletek számára; sarkantyúk és gombok megaranyozva, ezüstözve, simán és monogrammal; livré-gombok;

pakk- és kezításkák, tábori konyhák, kofferek, tábori palackok ivó serleggel vagy annélkül és esőköpenyek;

tiszti mosoruha, ingek, alsónadrág, mellénykék, harisnyák s a t.

Amerikai dísz-mosoruhák. — Cs. kir. katonai nyomtatványok, írásai és irodalmi szükségletekkel együtt.

A bécsi cs. k. kizárólagos szabadalmú

Gasser Lipót-féle fegyver- és tábori revolvergyár raktára.

Vadász-fegyverek: Lefauchaux és Lancaster rendszerűek, perkussziós fegyverek, tábori revolverek, pisztolyok, salon-fegyverek, töltéskészletek, töltények, töltényokok, golyók, serétek és mindennemű vadász szükségletek. Gyalogsági és lovassági kardok tisztek s a legénység számára, kardpengék, kések, szarvasfogók, vívóeszközök, plastronok, vívókeztyűk, kard- és vívómaszkok, vívó kardok, spádék.

Galanterie és nürnbergi cikkek: lovaglő- és sétapalcák, esernyők, napernyők, evőkészletek, zsebkések, ollók, tűszerek, utazó-ébresztőórák, kézi táskák, óraláncok, pénz- és szivartárcák, jegyzőkönyvecskek, mancsatagombok s a t.

Berlin általános tisztító kenőcs Vogt Adalbert és társa cégtől Berlinben. Egyedüli raktára az osztrák-magyar hadsereg számára ezen köztudomáslag kitűnő és a szárazföld összes hadseregeinél használt tisztító eszköznek.

Általános bőrkendőcs) lábbelikhez, kocsikhoz, lószerszámokhoz s a t. Russ
Bőrolaj-pollitúr)
Általános bőrfenyésítő) Károly raktára Bécsben, eredeti áron.

Elhasznált, valódi patent-arany és ezüst egyenruhaneműek bevásárlása és kicserélése.

A legjobb vágású és minőségű

Tüzelőfa,

valamint

osztrai fém-szén

ügyszintén

porosz salon-szén.

A súlyért jótállva ajánlja

Petrich Adolf,

Landererutca 8. sz. az utáskaszárnyával szemben.

A „Pressburger Zeitung“ és a „Pozsony“ nyomdája.

Angermayer Károly.

A legújabb betűk- és gyorsajtkokkal gazdagon felszerelt

könyvnyomdája

Ventur-utca 9. szám, Pozsony,

ajánlja magát a t. c. közönségnek minden a könyvnyomdában vágó munkákra izletes kiállításban szilárd kivitel és jutányos árak biztosítás mellett.

A „Pozsony tájékoztató nyomdája.

Nyomatott Angermayer Károly könyvnyomda intézetében, Pozsonyban.